

Abraham's Great Test

Parasha: Vayera - וירא : "And he appeared"
Torah : Genesis 18:1-22:24
Haftarah : II Kings 4:1-37
Gospel : Luke 2:1-38

Thought for the Week:

Abraham's life was a life of faith, and the life of faith is a life of testing. At every juncture we are tested. Passing each test requires stubborn optimism, resolute confidence in God and steadfast obedience. Life's problems are opportunities to prove our faith and to improve our faithfulness. We fail life's tests when we give in to despair, lose confidence in God or turn away from obedience. Every difficulty and trial is a test of faith. Will we assess the problem through the eyes of faith or not? Will we respond in faith or faithlessness?

Commentary:

He said, "Take now your son, your only son, whom you love, Isaac, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the mountains of which I will tell you."
(Genesis 22:2)

When God first called Abraham he said, "Go forth from your country." The Hebrew for "go forth" is *lech-lecha* (לך לך). That was the first test of Abraham's faith. Near the end of Abraham's life, the LORD again tells Abraham, "Lech-lecha." He commands him to bring his son Isaac to the land of Moriah. The land of Moriah is the area of Jerusalem. God tells Abraham to bring Isaac to "one of the mountains of which I will tell you." Mount Moriah is the mount on which King Solomon built the holy Temple. Abraham built his altar on the very spot where the Holy Temple would one day be built.

Abraham did not object to God's commandment. Instead he rose early in the morning to carry out the terrible duty. Remember that he also rose early in the morning to send off Hagar and Ishmael. When we have a commandment from God, even if it seems disagreeable, we should not procrastinate. Abraham passed the test. He demonstrated his confidence in God.

When Isaac asked about the lamb for the sacrifice, Abraham confidently replied, "God will provide for Himself the lamb for the burnt offering, my son"
(Genesis 22:8).

He demonstrated he was willing to sacrifice Isaac, even binding him, placing him on the altar and

Abrahams Grote Test

Sidra: Vayera - וירא: "En hij verscheen"
Tora: Genesis 18:1-22:24
Haftara: II Koningen 4:1-37
Evangelie: Lucas 2:1-38

Gedachte voor de Week:

Abrahams leven was een leven van geloof, en het geloofsleven is een leven van testen. Bij elke moment worden we getest. In elke test slagen, vereist koppig optimisme, vastberaden vertrouwen in God en standvastige gehoorzaamheid. De problemen in het leven zijn kansen om ons geloof te bewijzen en om onze trouw te verbeteren. We falen in de levenstesten als we aan wanhoop toegeven, vertrouwen in God verliezen of ons van gehoorzaamheid afkeren. Elke moeilijkheid en beproeving is een test van het geloof. Zullen we het probleem inschatten door de ogen van het geloof of niet? Zullen we reageren in geloof of ongelooft?

Commentaar:

Hij zei: "Neem nu uw zoon, uw enige zoon, die gij lief hebt, Isaak, en ga naar het land Moria, en offer hem daar als een brandoffer op één van de bergen die Ik u zal zeggen."
(Genesis 22:2)

Toen God Abraham riep, zei hij: "Ga weg uit uw land." Het Hebreeuws voor "ga weg uit" is *lech-lecha* (לך לך). Dat was de eerste test van Abrahams geloof. Tegen het einde van Abrahams leven, zegt de HEERE opnieuw "Lech-Lecha" tegen Abraham, Hij gebiedt hem om zijn zoon Isaak naar het land Moria te brengen. Het land Moria is de omgeving van Jeruzalem. God zegt Abraham om Isaak tot "één van de bergen die Ik u zal vertellen" te brengen. De berg Moria is de berg waarop koning Salomo de heilige tempel bouwde. Abraham bouwde zijn altaar op die plek waar op een dag de Heilige Tempel zou worden gebouwd.

Abraham had geen bezwaar tegen Gods gebod. Integendeel; hij stond vroeg in de ochtend op om het de verschrikkelijke taak uit te voeren. Vergeet niet dat hij ook vroeg in de ochtend opstond om Hagar en Ismaël weg te zenden. Wanneer we een gebod van God hebben, zelfs als het onaangenaam lijkt, moeten we niet talmen. Abraham slaagde voor de test. Hij toonde zijn vertrouwen in God.

Toen Isaac over het lam voor het offer vroeg, antwoordde Abraham zelfverzekerd: "God zal voor Zichzelf het lam voor het brandoffer voorzien, mijn zoon"
(Genesis 22:8).

Hij toonde dat hij bereid was om Isaak te offeren, zelfs hem te binden, hem op het altaar te leggen en het mes te

taking the knife to slaughter him. How could a loving father do this? The writer of the book of Hebrews explains:

By faith Abraham, when he was tested, offered up Isaac, and he who had received the promises was offering up his only begotten son; it was he to whom it was said [in Genesis 21:12], "In Isaac your descendants shall be called." He considered that God is able to raise people even from the dead, from which he also received him back as a type. (Hebrews 11:17-19)

Abraham believed God with such absolute faith that he did not hesitate to obey. He knew God had made promises to bless and multiply his seed through Isaac, and He knew God would keep those promises, even if He had to raise Isaac from the dead.

Abraham's Hospitality

Now the LORD appeared to him by the oaks of Mamre, while he was sitting at the tent door in the heat of the day. (Genesis 18:1)

Abraham was sitting outside his tent during the hottest part of the day. Under the shade of a tree, he was trying to catch a little bit of breeze. He saw three strangers passing by on the road below. Despite the heat and the inconvenience, Abraham sprang up and chased them down to invite them home for a meal. When Abraham hurried out to greet the strangers, he did not realize that they were angels. He thought they were just common wayfarers. He ran to meet them, bowed before them, greeted them and entreated them to enjoy a meal with him. His exceptional hospitality is a model for all godly people. Clement, the disciple of Peter, suggests that one of the reasons that Abraham merited the birth of Isaac was the exceptional hospitality that he showed to the mysterious visitors. Clement says, "Because of [Abraham's] faith and hospitality, a son was given him in his old age" (1 Clement 10:7).

We should show the same enthusiastic hospitality to people who pass near our "tents." By imitating our father Abraham, welcoming people into our homes and communities, serving them and showing them kindness, we demonstrate the love of God. We should treat each person we encounter as if it might be the LORD Himself.

Do not neglect to show hospitality to strangers, for by this some have entertained angels without knowing it. (Hebrews 13:2)

Imagine the Messiah disguising Himself as a stranger and visiting your home or your congregation. How would He be received?

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

nemen om hem te slachten. Hoe kon een liefhebbende vader dit doen? De schrijver van het boek Hebrëeën legt uit:

Door het geloof heeft Abraham, toen hij werd getest, Isaak geofferd, en hij, die de beloften had ontvangen bood hij zijn eniggeboren zoon, het was hij aan wie het werd gezegd [in Genesis 21:12], "In Isaak zal uw nageslacht worden genoemd." Hij was van mening dat God in staat is om mensen zelfs uit de dood te laten opstaan, van waar hij hem ook als een type terug ontving. (Hebrëeën 11:17-19)

Abraham geloofde God met zo'n absoluut geloof dat hij niet aarzelde om te gehoorzamen. Hij wist dat God beloofd had zijn zaad te zegenen en te vermenigvuldigen d.m.v. Isaak en Hij wist dat God die beloften zou houden, zelfs als Hij Isaak uit de dood moest laten opstaan.

Abrahams gastvrijheid

Nu verscheen de HEERE aan hem bij de eiken van Mamre, terwijl hij bij de tentdeur zat tijdens de hitte van de dag. (Genesis 18:1)

Abraham zat buiten zijn tent tijdens het heetste deel van de dag. Onder de schaduw van een boom, probeerde hij een beetje wind te vangen. Hij zag drie vreemdelingen voorbij komen op de weg beneden. Ondanks de hitte en het ongemak, sprong Abraham op en spoorde ze beneden aan om hen bij zich thuis uit te nodigen voor een maaltijd. Toen Abraham zich haastte om de vreemdelingen te begroeten, besefte hij niet dat het engelen waren. Hij dacht dat het gewone zwervers waren. Hij rende naar hen toe, boog voor hen, groette hen en smeekte hen om een maaltijd met hem te genieten. Zijn uitzonderlijke gastvrijheid staat model voor alle godvruchtige mensen. Clements, de leerling van Petrus, suggereert dat één van de redenen dat Abraham de geboorte van Isaak verdiende, de uitzonderlijke gastvrijheid was die hij voor de mysterieuze bezoekers toonde. Clements zegt: "Door [Abrahams] geloof en gastvrijheid, werd hem een zoon gegeven in zijn oude dag" (1 Clements 10:7).

We moeten dezelfde enthousiaste gastvrijheid betonen aan mensen die voorbij onze "tenten" komen. Door het nabootsen van onze vader Abraham, mensen in onze huizen en gemeenschappen verwelkomen, ze helpen en vriendelijkheid betonen, tonen we de liefde van God. We moeten iedereen die we tegenkomen, behandelen alsof het de Heer zelf zou kunnen zijn.

Laat niet na om gastvrijheid te tonen aan vreemdelingen, want hierdoor hebben sommigen zonder het te weten engelen onderhouden. (Hebrëeën 13:2)

Stelt u voor dat de Messias zich vermomt als een vreemdeling en uw huis of uw gemeente bezoekt. Hoe zou Hij ontvangen worden?